

LA LLUFA

PROHIBIDA LA REPRODUCCIÓ POLÍTICA

“Esquerra Republicana de Catalunya, no vol la República catalana.

Junts per Catalunya, hereva de la pactada llei de peix al cova, no vol pactar.

Llàstima que una de les dues formacions no segueixi defensant el que fa pocs anys era la seva contrasenya. Ara estarien d'acord i l'independentisme seria una realitat triomfant, rica i plena. Què haurà passat?

Molt senzill, Esquerra és diu Junqueras, màrtir patró de les presons espanyoles.

Junts, (quina conya posar-li aquest nom) és Puigdemont, màrtir i patró dels exiliats.

Junqueras i Puigdemont no es poden veure, es fan la guerra i com a dany colateral, li fan a Catalunya, pàtria del meu cor.

Un joc barruer, nefast, vergonyant, al que hi participen de tot cor els segons de cada partit, els seguidors de cada partit, i l'estat espanyol. La història del mai acabar. La incapacitat catalana d'arribar a l'acord amb el germà i guardar forces per enfrontar-se al cunyat, és absoluta. No hi ha manera.

Es diu que dos dels primers apòstols de Crist eren catalans, però que a l'hora de confeccionar el programa d'expansió cristiana, un reclamava Catedral a Tarragona i l'altre a Reus. I que, malgrat la intervenció de Crist, un va marxar del grup i es va fer romà i va morir matant cristians. L'altre es deia Judes i els negocis el van portar a l'arbre del penjat.

Donada aquesta mala tradició, no seria descabellat, fer una analítica als representants polítics perquè sempre han estat ells els qui han atiat aquestes situacions de desacord. Potser ho porten a la sang, potser formen part d'una subespècie de cromosoma diferent. Potser tenen una tara genètica i no només cerebral.

No és fàcil fer la prova però si aconseguíssim

esterilitzar a la classe política catalana i fossin uns altres els que agafessin el poder, podríem trencar amb aquesta festa de sang i horror com es va acabar amb les curses de braus. Si passat un temps les coses seguien igual, i els nous caps surten amb les mateixes manies, podríem tornar a endollar la part reproductora dels polítics castrats i que segueixin parint més polítics fratricides. Tant per tant, tenen més pràctica.

Tornant a la teologia, com Caín i Abel es van jugar el Paradís, els nostres partits, es juguen Catalunya.

LLUFA ESQUERRA, LLUFA JUNTS. VERGONYA CATALANA

